

επιθυμία

επιθυμία, η, ουσ. [<αρχ. ἐπιθυμία], η επιθυμία·

- η επιθυμία σου είναι για μένα διαταγή, βλ. λ. [διαταγή](#)·

- η τελευταία επιθυμία του ή η τελευταία του επιθυμία, αυτό που ζητάει κανείς ή παραγγέλλει λίγο πριν πεθάνει: «η τελευταία του επιθυμία ήταν να μονοιάσουν οι δυο γιοι του || λίγο πριν τον εκτελέσουν, η τελευταία επιθυμία του ήταν να καπνίσει ένα τσιγάρο»·

- οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι σαν τις μέρες: μια πάει, άλλη έρχεται, ο άνθρωπος ποτέ δεν ικανοποιείται με αυτά που έχει και οι επιθυμίες του είναι τόσο πολλές, που συνεχώς εναλλάσσονται: «ό,τι και να του δώσεις, δε χορταίνει, γιατί οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι σαν τις μέρες: μια πάει, άλλη έρχεται»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας